EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 18.12.2025
COM(2025) 798 final

MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN DE RAAD EN HET EUROPEES PARLEMENT

Geactualiseerde richtsnoeren voor de analyse van het evenwicht tussen vangstcapaciteit en vangstmogelijkheden voor vlootsegmenten in de ultraperifere gebieden bestaande uit vaartuigen met een lengte van minder dan 12 meter overeenkomstig artikel 22 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid

1. INLEIDING

De Europese Unie telt negen ultraperifere gebieden. Ze bevinden zich ver van het Europese vasteland in de Atlantische en de Indische Oceaan, de Caribische Zee en Latijns-Amerika. Het gaat om Frans-Guyana, Guadeloupe, Martinique, Mayotte, Réunion en Saint-Martin (Frankrijk), de Azoren en Madeira (Portugal), en de Canarische Eilanden (Spanje).

De "structurele economische en sociale situatie" van deze ultraperifere gebieden wordt erkend bij artikel 349 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU). De situatie "wordt bemoeilijkt door de grote afstand, het insulaire karakter, de kleine oppervlakte, een moeilijk reliëf en klimaat en de economische afhankelijkheid van enkele producten, welke factoren door hun blijvende en cumulatieve karakter de ontwikkeling van deze gebieden ernstig schaden". Het artikel voorziet in de vaststelling van specifieke maatregelen in Uniewetgeving en -beleid om hen te helpen deze uitdagingen aan te pakken, "visserijbeleid" inbegrepen.

In 2022 heeft de Commissie een mededeling aangenomen voor de ultraperifere gebieden van de Unie[1], waarin een nieuwe strategie voor deze gebieden wordt uitgestippeld en de Commissie zich er andermaal toe verbindt hun specifieke kenmerken in aanmerking te nemen in haar voorstellen voor Uniewetgeving en -beleid, waaronder op het gebied van het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB).

In verhouding tot de vissersvloot van de Unie als geheel is de vissersvloot van de ultraperifere gebieden klein. De vissersvaartuigen zijn er overwegend voor de kleinschalige visserij en in familie-eigendom. Ze worden gebruikt voor allerhande verschillende visserijmethoden, zijn energie-intensief en worden ingezet in bijzonder moeilijke zee- en weersomstandigheden, wat van grote invloed is op het gemiddelde vaartuiggebruik. De vloten bestaan grotendeels uit vaartuigen met een lengte van minder dan 12 meter met een laag motorvermogen, een beperkt bereik en hogere exploitatiekosten als gevolg van de afgelegen ligging, de afhankelijkheid van ingevoerde brandstof en de uitrusting. Bovendien hebben ze minder toegang tot particuliere financiering en hebben ze beperkte infrastructuur tot hun beschikking. Dat drukt op de algehele winstgevendheid van de visserij en dwingt vissers aldus tot nevenactiviteiten ter compensatie van het gebrek aan inkomsten, met alle gevolgen voor de benuttingsgraad van de vaartuigen van dien. Zij opereren in smalle kuststroken, vaak in concurrentie met trekkende diersoorten en naburige vloten, en in sociaal-economisch kwetsbare contexten waar de visserij een sleutelrol speelt in de lokale werkgelegenheid, in de lokale voedselvoorziening en voor de stabiliteit van gemeenschappen. Bovendien vist de vissersvloot in de ultraperifere gebieden op diversere visbestanden met meer soorten dan de vissersvloot in de rest van de Unie.

Gezien deze specifieke structurele en ecologische kenmerken moeten conventionele EU-methoden voor de beoordeling van bestanden mogelijk worden aangepast om adequaat rekening te houden met de realiteit van de ultraperifere gebieden. De conventionele EU-methoden zijn voornamelijk ontworpen voor de op één soort gerichte visserij waarvoor er veel gegevens beschikbaar zijn, en de methoden ter beoordeling van het gebruik van vaartuigen zijn ontworpen voor visserij die minder aan extreme weersomstandigheden is blootgesteld en voldoende winstgevend is en over voldoende financiering beschikt om vissers in staat te stellen

[1] COM(2022) 198 final.

uitsluitend van hun visserijactiviteit te leven. Bij methodologische aanpassingen moet er tevens rekening mee worden gehouden dat ook de aard van de vissersvaartuigen een complicerende factor is. De vaartuigen behoren tot de oudste en kleinste in de Unie en zijn minder goed toegerust om op meer en andere soorten te vissen die breder en gelijkmatiger over de visgronden zijn verspreid. Dat zou een manier zijn om overconcentratie van visserijactiviteiten onder de kust te voorkomen. Ook zijn ze minder goed toegerust voor de vergaring en doorgifte van gegevens over hun visserijactiviteiten.

Er zijn relatief weinig gegevens over deze visserijactiviteiten beschikbaar en er worden minder bestandsevaluaties uitgevoerd. De lidstaten zijn hierdoor minder goed in staat verslag uit te brengen over het evenwicht tussen vlootcapaciteit en vangstmogelijkheden overeenkomstig de richtsnoeren voor de analyse van het evenwicht tussen vangstcapaciteit en vangstmogelijkheden ("COM(2014) 545 final"), vastgesteld door de Commissie op grond van artikel 22, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid[2]. Verder is het mogelijk dat, om de uiteenlopende aard van de visserijactiviteiten door de vloten van de ultraperifere gebieden beter in kaart te kunnen brengen, de vloot in kleinere segmenten moet worden ingedeeld dan het kader voor gegevensverzameling (KGV)[3] voorschrijft.

In deze mededeling wordt rekening gehouden met bovengenoemde, aanzienlijk van die in de rest van de Unie afwijkende factoren. Ook bevat ze, in overeenstemming met de prioriteiten van de mededeling van 2022 over de ultraperifere gebieden[4], specifieke richtsnoeren voor de beoordeling van het evenwicht van vlootsegmenten in de ultraperifere gebieden bestaande uit vaartuigen met een lengte van minder dan 12 meter. Verder worden er bepaalde elementen van COM(2014) 545 final aangepast aan de structurele sociale en economische situatie en de bemoeilijkende factoren in de ultraperifere gebieden overeenkomstig artikel 349 VWEU, en vervangt deze mededeling COM(2024) 223 final, onder de in punt 3 van deze mededeling genoemde voorwaarden.

Met het oog op het verstrijken van COM(2024) 223 final en naar aanleiding van de toezeggingen in het Europees oceaanpact[5] heeft de Commissie de lidstaten met vloten in ultraperifere gebieden verzocht wetenschappelijk onderbouwing te leveren met het oog op wijziging van de richtsnoeren, en heeft zij haar wetenschappelijk orgaan, het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV), geraadpleegd[6].

Deze mededeling voorziet (in vergelijking met COM(2014) 545 final) in alternatieve methoden die de betrokken lidstaten kunnen toepassen om voor de ultraperifere gebieden bepaalde indicatoren uit te werken voor vlootsegmenten die bestaan uit vaartuigen met een lengte van minder dan 12 meter. Deze alternatieve methoden zijn gebaseerd op een uitwerking van COM(2014) 545 final en COM(2024) 223 final en houden rekening met 1) aanvullende wetenschappelijke analyses en aanbevelingen van het WTECV met betrekking tot de jaarlijkse

---

2 COM(2014) 545 final.

3 Verordening (EG) nr. 199/2008 van de Raad van 25 februari 2008 betreffende de instelling van een communautair kader voor de verzameling, het beheer en het gebruik van gegevens in de visserijsector en voor de ondersteuning van wetenschappelijk advies over het gemeenschappelijk visserijbeleid (PB L 60 van 5.3.2008, blz. 1).

4 COM(2022) 198 final.

5 COM(2025) 281 final.

6 STECF 25-18 en STECF PLEN 25-02

vlootverslagen van de lidstaten, en 2) specifieke informatie voor de ultraperifere gebieden, zoals verstrekt door de betrokken lidstaten[7].

In alle gevallen, onder meer bij de toepassing van de richtsnoeren in deze mededeling, moeten de lidstaten alle gegevens en toelichtingen verstrekken die nodig zijn om hun keuzes te verantwoorden en om in voorkomend geval verdere analyse en onderzoek door het WTECV mogelijk te maken.

2. ALTERNATIEVE METHODEN VOOR VLOOTSEGMENTEN IN DE ULTRAPERIFERE GEBIEDEN BESTAANDE UIT VAARTUIGEN MET EEN LENGTE VAN MINDER DAN 12 METER

COM(2014) 545 final is als basisregel van toepassing op alle vlootsegmenten.

Met de richtsnoeren in deze mededeling worden alternatieve methoden ingevoerd voor vlootsegmenten in de ultraperifere gebieden bestaande uit vaartuigen met een lengte van minder dan 12 meter, die kunnen worden toegepast voor het uitwerken van gegevensparameters, biologische indicatoren, indicatoren voor vaartuiggebruik en aanvullende indicatoren, zoals hieronder uiteengezet.

De lidstaten mogen voor het opstellen van hun vlootverslag voor de betrokken vlootsegmenten uitsluitend de in deze mededeling beschreven alternatieve methoden hanteren indien zij onderbouwen waarom dit nodig is gezien de specifieke situatie van het betrokken vlootsegment en de bijzondere beperkingen waaraan het segment onderhevig is wegens zijn ligging in een ultraperifeer gebied. De toelichtingen moeten als bijlage bij het vlootverslag worden gevoegd.

Indien de indicatoren voor een van de vlootsegmenten een onevenwichtige situatie uitwijzen, maar een lidstaat niettemin van mening is dat het betrokken vlootsegment wel in evenwicht met de bestanden is (of omgekeerd), verstrekt de lidstaat de Commissie en het WTECV overeenkomstig COM(2014) 545 final een ondersteunende analyse op basis waarvan ze volledig kunnen begrijpen welke redenen aan het standpunt van de lidstaat ten grondslag liggen om die vervolgens in aanmerking te kunnen nemen bij hun oordeel of er al dan niet sprake van een evenwicht is. Dit geldt zowel wanneer de indicatoren worden opgesteld overeenkomstig de in COM(2014) 545 final beschreven methoden als wanneer dit gebeurt met de in deze mededeling beschreven alternatieve methoden.

2.1. Gegevensparameters en indeling van de vloot in segmenten

Om tot gestandaardiseerde analyses te komen, gemakkelijker vergelijkingen te kunnen maken en dubbel werk te voorkomen, moeten gegevensparameters overeenkomstig COM(2014) 545 final berekend worden op basis van krachtens het KGV vergaarde gegevens.

Overeenkomstig het WTECV-advies mogen ter berekening van de indicatoren voor vaartuigen in de ultraperifere gebieden met een lengte van minder dan 12 meter, segmenten tot op het meest passende niveau worden opgesplitst in kleinere segmenten[8]. In beginsel zullen bij (de/een) indeling in kleinere segmenten de indicatorwaarden voor kleinere segmenten representatiever zijn dan bij een indeling in grotere segmenten. Ingeval segmenten worden opgesplitst in kleinere segmenten, moet dit als aanvulling op het KGV gebeuren, niet in plaats ervan.

---

7 Met name STECF PLEN 25-02.

8 De lidstaten moeten de kolommen ACTIVITEIT, VISTUIG of VISSERIJ van het indieningsformulier voor de oproep inzake economische gegevens optimaal benutten.

Daarnaast moeten alle ondersteunende gegevens voor de berekeningen in het vlootverslag ook worden verstrekt als bijlage bij het vlootverslag, en wel volgens dezelfde eenvormige indeling in kleinere segmenten.

2.2. Biologische indicatoren

In overeenstemming met COM(2014) 545 final moeten beide biologische indicatoren – de duurzamevangstindicator en de risicobestandenindicator – in evenwicht zijn om het evenwicht van een vlootsegment te kunnen aantonen.

2.2.1. Duurzamevangstindicator

Voor vlootsegmenten die betrekking hebben op vaartuigen in de ultraperifere gebieden met een lengte van minder dan 12 meter, mag de berekening van de duurzamevangstindicator (sustainable harvest indicator, SHI) zoals uiteengezet in punt 10.1 van COM(2014) 545 final op een van de volgende wijzen worden vereenvoudigd:

- de F- en Fmsy-waarden mogen, in volgorde van prioriteit, worden afgeleid van: a) nationale beoordelingen die intercollegiaal zijn getoetst en waarbij deze toetsingen hetzij openbaar toegankelijk zijn, hetzij als bijlage bij het vlootverslag zijn gevoegd; b) nationale beoordelingen die (nog) niet intercollegiaal zijn getoetst, waarbij de nationale beoordelingen als bijlage bij het vlootverslag zijn gevoegd, met het oog op intercollegiale toetsing. De bestandsbeoordelingen moeten gebaseerd zijn op de meest recente beschikbare gegevens die de huidige toestand van de visbestanden beschrijven. Aangezien er niet altijd voor elk bestand jaargegevens voorhanden zijn, moeten de lidstaten ervoor zorgen dat de gebruikte bestandsbeoordelingen gebaseerd zijn op de meest recente beschikbare gegevens en dat ze niet ouder zijn dan drie jaar vóór het referentiejaar. De exacte tijdlijn kan echter variëren naar gelang van de levensgeschiedenis van de bestanden, wat betekent dat voor sommige soorten met een langere levenscyclus iets oudere beoordelingen tot vijf jaar oud ook bruikbaar kunnen zijn. De SHI-indicator mag samen met het feitelijke dekkingspercentage worden gepresenteerd en met het aantal visbestanden dat is gebruikt om de waarde te berekenen;
- er mogen ramingen voor F en Fmsy van een of meerdere representatieve doelsoorten in de visserij worden gebruikt. In dit verband mogen ook beoordelingen worden voorgelegd en gebruikt die gebaseerd zijn op de productiviteit van soortindelingen.

Ongeacht de door de lidstaat toegepaste vereenvoudiging moeten met het oog op volledige transparantie en nader onderzoek door het WTECV alle noodzakelijke gegevens als bijlage bij het vlootverslag worden verstrekt.

2.2.2. Risicobestandenindicator

Overeenkomstig COM(2014) 545 final wordt de lidstaten gevraagd het aantal bestanden te tellen dat op dat moment is aangemerkt als een bestand met een “hoog biologisch risico” en dat door het desbetreffende vlootsegment wordt geëxploiteerd. In COM(2014) 545 final wordt in dit verband ook verduidelijkt dat “geëxploiteerd door” betekent dat bestanden met een hoog risico meer dan 10 % van de vangsten van de vloot uitmaken, of dat de vloot meer dan 10 % van zijn vangsten uit dergelijke bestanden haalt.

Op basis van het advies van het WTECV en rekening houdend met de bijzondere situatie van vlootsegmenten in de ultraperifere gebieden bestaande uit vaartuigen met een lengte van minder

dan 12 meter, bood COM(2024) 223 final de lidstaten de mogelijkheid om tijdelijk een alternatieve drempelwaarde te gebruiken om te bepalen of bestanden met een hoog risico worden "geëxploiteerd door" de betrokken vlootsegmenten[9]. Na verstrijking van COM(2024) 223 final moet die alternatieve drempelwaarde worden aangepast, teneinde beter rekening te houden met de in punt 1 van dit document beschreven specifieke kenmerken van deze vlootsegmenten, alsook om een beeld te krijgen van de impact van deze kenmerken op de betrokken bestanden.

Derhalve mogen de lidstaten er voor vlootsegmenten bestaande uit vaartuigen in de ultraperifere gebieden met een lengte van minder dan 12 meter van uitgaan dat een risicobestand "wordt geëxploiteerd door" een vlootsegment als het bestand meer dan 20 % van de vangsten van het vlootsegment uitmaakt, of als het vlootsegment meer dan 10 % van zijn vangsten uit dat bestand haalt. De lidstaten moeten gedetailleerde gegevens en toelichtingen van de toegepaste berekeningen indienen als bijlage bij het vlootverslag, evenals de wetenschappelijke gronden om die alternatieve drempelwaarde toe te passen, met het oog op nader onderzoek door het WTECV.

Voor met derde landen gedeelde bestanden, met name voor door regionale organisaties voor visserijbeheer (ROVB's) beheerde bestanden, gebruiken de lidstaten en het WTECV ter berekening van de risicobestandenindicator, indien beschikbaar, internationale vangstgegevens. Zijn dergelijke internationale gegevens niet beschikbaar, dan worden ter berekening van de risicobestandenindicator de EU-vangsten gebruikt, aangevuld met alle relevante informatie en gegevens. Bestanden waarvoor de status volgens de betrokken ROVB niet "overbevist" is of niet "onderhevig aan overbevissing", worden niet als "risicobestand" aangemerkt.

2.3. Indicator voor het vaartuiggebruik

Overeenkomstig COM(2014) 545 final is de indicator voor het vaartuiggebruik het gemiddelde, per vlootsegment, van de verhouding tussen de daadwerkelijk geleverde inspanning en de maximale inspanning die een vloot kan leveren.

Gezien de unieke kenmerken van de vloten in de ultraperifere gebieden, waaronder de schommelingen in visserijactiviteit, moeten de lidstaten de mogelijkheid behouden om een alternatieve versie van deze indicator te berekenen. Dat kan, indien naar behoren gemotiveerd, vergezeld gaan met een aanpassing op segmentniveau, gebaseerd op theoretische in plaats van feitelijke maximale activiteitsniveaus, en worden meegenomen in de beoordeling van het evenwicht. Elke lidstaat moet deze waarde bepalen aan de hand van een deskundigenoordeel en van beschikbare informatie, rekening houdend met de natuurlijke, technische en sociale omstandigheden die relevant zijn voor de specifieke situatie van de vloot in de ultraperifere gebieden. Deze mogelijkheid wordt de lidstaten geboden omdat het waargenomen maximumaantal dagen op zee binnen een vlootsegment voor elk referentiejaar beperkt kan zijn door externe factoren, waardoor dit aantal mogelijk niet de werkelijke technische capaciteit van deze vloot weerspiegelt. Voorbeelden van externe factoren zijn onder meer economische, ecologische en sociale factoren zoals beschreven in punt 12.2 van COM(2014) 545 final. Zoals vastgesteld in punt 1, zijn vlootsegmenten in de ultraperifere gebieden bestaande uit vaartuigen met een lengte van minder dan 12 meter bijzonder kwetsbaar voor die externe factoren.

Wanneer de lidstaten het gebruik van deze versie van de indicator zoals beschreven in punt 12.2 van COM(2014) 545 final kunnen rechtvaardigen, kan dit worden weerspiegeld in de keuze

[9] STECF PLEIN 24-01.

voor indicator VUR*nn*. De redenen voor de keuze voor *nn* moeten samen met alle gegevens die vereist zijn voor de berekeningen worden verstrekt als bijlage bij het vlootverslag. De lidstaten die een VUR*nn*-versie van de technische indicator toepassen, worden met het oog op de identificatie van VUR-trends aangemoedigd om gedurende meerdere jaren dezelfde drempel te hanteren, teneinde de invloed van extreme waarden enigszins te temperen. In ieder geval moeten de lidstaten bij het vaststellen of aanpassen van hun *nn*-drempel het besluit daartoe duidelijk motiveren.

Om iets te doen aan nauwkeurigheidsproblemen als gevolg van een te kleine steekproef wordt de beoordeling van het evenwicht van segmenten die uit minder dan tien vaartuigen bestaan, gebaseerd op de versie van de indicator die de hoogste waarde oplevert, rekening houdend met de minimale referentiewaarde van 0,7 als vervat in punt 12.3 van COM(2014) 545 final.

2.4. Aanvullende indicatoren

Voor vlootsegmenten in de ultraperifere gebieden die bestaan uit vaartuigen met een lengte van minder dan 12 meter, mogen de indicatoren "aantal overbeviste bestanden" (number of overexploited stocks, NOS) en "economische afhankelijkheid" (economic dependency indicator, EDI) worden opgegeven als aanvullende biologische indicatoren en worden berekend overeenkomstig het advies van het WTECV[10].

De sociale indicatoren die kunnen helpen duidelijk te maken in welke bredere sociaal-economische omstandigheden de vloot actief is, mogen ook vermeld worden. De lidstaten kunnen zo verdere toelichting geven bij de situatie van hun vlootsegmenten, die uit de kleinste en potentieel meest kwetsbare vaartuigen, vissers en ondernemingen bestaan.

Deze aanvullende indicatoren worden niet beschouwd als alternatieve indicatoren en maken geen deel uit van de berekening voor het evenwicht van de vloot.

3. SLOTOPMERKINGEN

Deze richtsnoeren zijn van toepassing op de opstelling en beoordeling van de nationale verslagen die de lidstaten uiterlijk in mei 2026 moeten indienen overeenkomstig artikel 22, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid van 11 december 2013, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad. Ze zijn echter ook van toepassing op de beoordeling van de nationale verslagen die de lidstaten uiterlijk in mei 2025 moeten indienen, in het geval die verslagen reeds beoordelingen of informatie bevatten op basis waarvan een gunstigere beoordeling van het evenwicht van het respectieve vlootsegment mogelijk is dan krachtens COM(2014) 545, zoals aangevuld bij COM(2024) 223 final. De Commissie zal samen met het WTECV, en dan met name de WTECV-deskundigenwerkgroep voor de ultraperifere gebieden, aan oplossingen voor de specifieke problemen van de ultraperifere gebieden blijven werken.

[10] Raadpleeg voor de berekening van deze indicatoren de WTECV-verslagen STECF-PLEN-24-01 en STECF-15-02, blz. 76-78, waarbij n=10 %.